

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אי נמי, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא בספינה דלא מפסיק אוירא, דמיא כי ארעא סמיכתא דמיא, אבל עציץ דמפסיק אוירא - לא.												‡	ת.			
בנהרות דארץ ישראל דכולי עלמא לא פליגי, אלא כי פליגי - בים הגדול	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	ת.		
איזהו ארץ ואיזהו חוצה לארץ? כל ששופע ויורד מטורי אמנון ולפנים - ארץ ישראל, מטורי אמנון ולחוץ - חוצה לארץ, הנסין שבים, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהם מטורי אמנון עד - נחל מצרים, מן החוט ולפנים - א", מן החוט ולחוץ - חו"ל	דתניא: [רבנן]											◆	■	!	◇	ת.
כל שכנגד ארץ ישראל הרי הוא כא"י, שנאמר: (במדבר ל"ד) וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים, והנסין שבצדדיו, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהן מקפלוריא ועד ים אוקיינוס ומנחל מצרים ועד ים אוקיינוס, מן החוט ולפנים - א", מן החוט ולחוץ - חו"ל.	רבי יהודה:											◆	■	!	◇	ת.
ורבנן האי וגבול מאי עבדי ליה?														‡		ת.
מיבעי ליה לנסיין.														!		ת.
ורבי יהודה?														‡		ת.
נסיין לא צריכי קרא.														!		ת.
עכו - כא"י וכו'.	ר"מ:															ת. <
המוכר עבדו לסוריא, כמוכר בחו"ל דמי או לא?	בעו מיניה מרבי חייא בר אבא:															ת. ^
תניתוה, ר"מ אומר: עכו - כארץ ישראל לגיטין	אמר להו: [רבי חייא בר אבא]															ת. ■
לגיטין אין, לעבדים לא, וכ"ש סוריא דמרחקא טובא.																ת. !
בשלשה דרכים שוותה סוריא לארץ ישראל, ובשלשה לחו"ל (סימן: ע"ב ב"ר ר"ק)	ת"ר:															ת. ■
עפרה טמא - בחו"ל																ת. ■
והמוכר עבדו לסוריא - כמוכר בחו"ל																ת. ■
והמביא גט מסוריא - כמביא מחו"ל																ת. ■
ובשלשה לא"י:																ת. ■
חייבת במעשר ובשביעי' - כא"י																ת. ■
והרוצה ליכנס לה בטהרה - נכנס																ת. ■
והקונה שדה בסוריא - כקונה בפרוארי ירושלים.																ת. ■
חייבת במעשר ובשביעית כא"י																ת. ■
קסבר: כיבוש יחיד שמיא כיבוש.																ת. ■
והרוצה ליכנס לה בטהרה - נכנס																ת. ■
והאמרת: עפרה טמא																ת. ‡
בשידה תיבה ומגדל																ת. !
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - רבי מטמא	דתניא: [רבי]															ת. ◆
מטהר	רבי יוסי ברבי יהודה															ת. ◆

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואפי' רבי לא קא מטמא - אלא בארץ העמים, דגזרו על גושה ועל אוירה, אבל סוריא - על גושה גזרו, על אוירה לא גזרו.												!	◇	ה:	
והקונה שדה בסוריא - כקונה בפרוארי ירושלים													◇	ה:	
למאי הילכתא?													^	ה:	
לומר, שכותבין עליו אונו ואפילו בשבת.	רב ששת:												!	◇	ה:
בשבת ס"ד?													‡	ה:	
אומר לעובד כוכבים ועושה	כדאמר רבא:												!	◇	ה:
ה"נ אומר לעובד כוכבים ועושה ואע"ג דאמירה לעובד כוכבים שבות, משום ישוב א"י לא גזרו רבנן.													!	ה:	
עבד שהביא גיטו, וכתוב בו עצמך ונכסיי קנויין לך - עצמו קנה, נכסים לא קנה.	ת"ר:												■	◇	ה:
כל נכסיי קנויין לך, מהו?	איבעיא להו:												^	◇	ה:
מתוך שקנה עצמו קנה נכסים.	אביי:												!	ה:	
בשלמא עצמו ליקני, מידי דהוה אגט אשה, אלא נכסים לא ליקני, מידי דהוה אקיום שטרות דעלמא	א"ל רבא:												‡	ה:	
מתוך שלא קנה נכסים לא קנה עצמו.	הדר אמר אביי:												!	◇	ה:
בשלמא נכסים לא ליקני, מידי דהוה אקיום שטרות דעלמא, אלא עצמו ליקני, מידי דהוה אגט אשה	א"ל רבא:												‡	ה:	
אחד זה ואחד זה - עצמו קנה, נכסים לא קנה.	אלא אמר רבא:												!	◇	ה:
כמאן? כר"ש	רב אדא בר מתנה לרבא:												‡	ה:	
פליגינן דיבורא	דאמר ר"ש]												‡	ה:	
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין, שייר קרקע כל שהוא - לא יצא בן חורין	דתנן: ר' מאיר]												‡	◇	ה: